

TIDNINGSVECKAN

Likhet inför solen.

4000-årig svensk kultur.

Uppfostran till jämlikhet.

Bilder från Moskva av C. H.

Sven Stål:

»Man behöver inte tro allting --»

Alberte

av Signild Jönsson Hegerd.

Vad har hänt?

SKALLET MOT REGERINGENS ryska avtal har utkräsliterats i en anmärkning av konstitutionsutskottet. — Vi anmoder det, sade statsministern i dechargedebatten, men ligger anmärkningarna med gillande till handläggningen, så vi — Man låt bli att gilla.

EN ANNAN PART har också låtit bli att gilla. Någon timme efter dechargedebatten ställde inget ett meddelande genom ryssk ministern att centrala exekutivkommitténs byrå i Moskva vägrat ratificera avtalet om det svenska länet på grund av vissa för Sovjetunionens oönskvärda villkor. Vissa dessa äro vet man ännu icke. Men det vore ju inte underligt om Sovjetunionen efter den behandling som svenskarna tillföt sig av det föreslagna avtalet, tappat lusten för utvecklade handelsförbindelser med Sverige.

DE HÄMDE REGERINGEN tilläggen oskadade. Oppositionens slagkraft var tydligen förbrukad i kritiken mot rysslandet.

EFTERTÄNKENS KRANKA BLEKET har ämstig sig över de morska regeringsförhörerna. Kraftiga varnings signaler ha också avblåsts av professor Segerqvist i Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning och Upsala Nya Tidning har även varnat för att åsanka regeringen ödet och bråd öde.

RIKSDAGSUPPLÖSNING måste förstås gå springskittad, fastslås från alla håll. Men statsministern ricker fram en samarbetshandling.

SOcialistiska partiet är det gemensamma namnet på Strömsåsa-fästningen i Göteborg och Kibonmarna, som sålunda kastat sin kommunistiska klädslad.

RESERVAREBTARNNA I SMALAND, egenliga hemutövande i Norge-land, strejkade i åtskilliga tusentals hundra, som protest mot den nedslagna lönen. Ett tilltag, som kan medföra farliga konsekvenser för dem själva. Arbetslösheten bestämmas ju av riksdagens direktiv.

FÖR FANGVARDENS REFORMERING har justitieministern bemyndigats tillåta sakkunniga, och professor O. Kinberg samt direktör Hardy Göransson på Verringar ha utsetts. I direktiven ingår bl. a. utredning beträffande särskilt ungdomsfängelse, större differentiering av fängarna, cells- eller ejcellsavdelning, samt tillad användning av villkorlig dom och eventuell avskrivning av straff-påföljden.

DEN TYSKA GOODTEMLARRÖRELSEN har bevarat högste JOGT-chefens, lektor Oscar Olssons fråga, om den sarkänne judarna som bröder och systlar av samma svigterövande som andra människor, med att uttråda ur JOGT. Det var, enligt inrikesminister Frick, icke med tysk värdighet förenligt att på annat sätt svara på denna fråga.

Bör Stockholms stad motarbeta simning för kvinnor?

Det var en rent ut sagt bedrövlig, ehuru lättsam, bild av badförhållandena för kvinnor i Stockholm, som man fick vid det offentliga opinionsmötet, *Bör Stockholms stad motarbeta simning för kvinnor?* som av Svenska Kvinnors Centralförbund för Fysisk Kultur anordnats i Norra Latins aula i tisdags. Den närmaste anledningen till detta möte var professor Östbergs, av Idrottsstyrelsen med en röst övervikt tillstyrkt förslag till Strömbad. Att denna fråga väckt stort intresse kunde man förstå av den talrika och entusiastiska, till största delen av kvinnlig ungdom bestående publiken.

Man kan verkligen ge den första talaren gymnastikdirektör *Bogart Torsslow-Landgren* rätt uti, att det är ett nedsänt resultat som nås efter fem långa års stridigheter inom nyttigheterna var och hur ett efterlyst friluftsbad för stockholmarna bör byggas. Fru Torsslow-Landgren påminde om att vår olika bad stå som slutförslag i denna fråga, nämligen ett vid Eriaplan, ritat av arkitekt Paul Hedqvist och ett på gamla Strömbadets plats, det *»Östbergskan Strömbadet»*. Medan Eriabadet skulle bestå av två ungefär likvärdiga dam- och herravdelningar med bassäng och solbad samt en större gemensam simbassäng för de badare som lägga huvudvikten vid simning och ickel solbad, är proportionerna för Strömbadet fördelade så, att herrarna fått en sammanlagd solbads- och bassängyta på 2,600 kv. medan damerna fått nöja sig med 675 kv. Omkländadstyrymna äro beräknade efter samma grunder. Herrarna ha för sin del fått 221 kv., gossarna 103, eller tillsammans 324, medan damerna — några flickor har man inte räknat med — få 147. För tvättning- och toalettrum disponera herrarna tillsammans 109 kv. medan sabbriken damers får nöja sig med 20!

Alltså samma sätt att se på frågan som när det gäller Stockholms badmöjligheter för övrigt och som resultatet i att Strömbadets lifva bassäng är öppen för kvinnor två dagar i veckan medan Centralbadets *inte en enda dag* är tillgänglig för kvinnor. Undantaget är veckan kvintill simklubb, som en kväll i veckan efter klubbens åtta för dyra pengar får hyra Centralbadets bassäng.

Fru Torsslow framhöll även en mängd andra detaljer, som måste komma att göra Strömbadet till en mycket tveklöst lösning. Dels är badet placerat så att det öppnar sig mot väster i stället för mot söder, dels är damavdelningen, för att hindra insyn, omgiven av tjocka, tre och en halv meter höga väggar av matkerat glas, vilka ju måste breda god skugga för de blott omkring en och en halv meter breda gångbanorna runt bassängen. Dessa som äro avsedda samtidigt för de solbadare och simmanne kunna undrymma 186 liggande människor på en gång! Eriabadets motsvarande siffror äro 370.

Stå nu dessa utrymmen, d. v. s. en femtedel för kvinnorna mot fyra femtedelar för männen, i någon rimlig proportion till badfrökvänsen bland Stockholms kvinnliga innevånare?
Enligt en för kvinnor t. o. m. synnerligen oförmanlig statistik, sade fru Torsslow-Landgren, utgöra kvinnorna en tredjedel av antalet badande vid Stockholms friluftsbad. Vad badressen angår kan det framhållas, att år 1933 155 kvinnor promoverades som magistrar och kandidater vid Stockholmsbadet mot 100 män, att om 675 kvinnor deltog i simundervisningen mot 581 män.

Dessa faktiska förhållanden hade också mötets andra talare, doktor *Andreas Svoböck* tagit upp i sitt anförande. Det är framförallt tre *synpunkter* som bör komma ifråga vid bedömningen av denna sak, framhöll hon, nämligen kvinnornas antal, deras lämplighet och intresse för simning och den betydelse som kvinnors fysiska lustnar har för samhället.

Antalet är lätt att fastställa. Det finns fler närvarande i Stockholm i åldern 10—60 år ungefär 180,000 män och 220,000 kvinnor. Numera ren ha alltså kvinnorna i fullt mätt och mer än som behövs för likställighet.

Vad kvinnors lämplighet för simning beträffar torde den vara allmännt erkänt. Aktörbetare på området konstatera att kvinnan genom sin kroppbyggnad är mera lämpad för simning än männen. De resultat som nåts av kvinnliga tävlingssimmare, vittna också om denna idrotts-sinnare. (Forts. å sid. 4.)

Elin Wägner:

Svårödet och åskvigen.

Kvinnopositionen i Tyskland.

Den tyska kvinnans hållning till nazismen är ett problem av djupt mänskligt och politiskt intresse. Den opposition som rest sig inom de nazistiska kvinnornas egna led mot det brutala kommandot om återförvisning till hemmet och därmed absolut ekonomiskt berövande, är värt att uppmärksammas bredvid den kyrkliga oppositionen, men så har icke skett. De svenska skildrarna av nazirevolutionen ha så långt jag vet gått denna lörelse förbi. Dr Fogel-utvisar artiklar kvarlämna

tväret mot det intrycket att nazikvinnorna äro olidriktade bruna frömmor, som spartanskt svälja de bittraste piller från sina manliga parilletter. Det är faktum att det finns en grupp som icke väjfer dem, utan ger männen mycket beska svar tillbaks, icke ut det tillfäll. Dessa kvinnor begära med verklig lidelse rätten att få vara med och bygga upp den nya ideella tyska folkgemenskapen. Ja, de mena, att om ej fria, dugliga, själsligt högtstående kvinnor med vilja och själ ägnat sig åt att bygga det nya riket, kan företaget ej lyckas.
De ha en förklaring till hands på det egna partiets försök att driva ut de

kvinnliga konkurrenserna och förmynda och nedsätta kvinnan över huvud; dessa försök äro lika många bevis på hur långt tyskarna är i dag vamslåtats från sina förfäder. I den brutalt, som vi hufvudkommenterar som särskilt våldgörande för kvinnorna, se de icke mennans utan hantens typiska reaktionssätt — *Nier spricht nicht der Mann, sondern das Männchen*, lyder kommentaren efter ett nedsättande manligt uttalande. Här spårar man icke den verkliga germanens hand och sinne utan den blandblodige mannen, men de. Här är, tro de, ett av tecken på rasblandningens fortbänelse. De äkta germanerna höllo sina kvinnor likvärdiga med sig själva.

Organ för denna kvinnogrupp är *Die deutsche Kämpferin*, en månadsidskrift som icke har lukterats utan svårödet och åskvigen som symboler. Tidningen redigeras av fru Rogge-Börner, och läsekräsen utgör samtidigt en grupp, att döma av de notiser som meddelas att *premarconerarna* i Berlin träffas till regelbundna sammankomster. Man får veta dessa ganska mycket om redaktören av att lisa de tre häftena för februari, mars och april som vi lyckats komma över, tidigare håltes äro utgåvorna från förlaget. Hon bör till de krigiska feministerna talang av dr Käthe Schirrmachers typ. Ja, vi erinras vemodigt om denna begyade och
(Forts. å sid. 4.)

Pier Gudro:

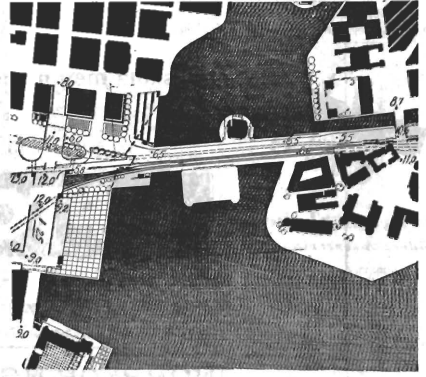
Fascistiska bekymmer för Mödrar och barn.

Ingenting är vanskligare än att offentlig rapporter och statistiker söka forska efter den italienska kvinnans intåg i fascismen. Ty att detta realitet är så obetydligt, att den beaktliga sanningen måste maskeras på de mest besynnerliga sätt.
Det var en tid, under fascismens allra första år, då kvinnliga fascistisörningar uppdrodes ungefär lika snabbt som de manliga, och de föreständades medlemmarna hördes och syntes tämligen överallt. Framförallt kunde de beskådas i korterger på gator och torg. Det var just inte något vackert skådespel. Många voro kändisryggiga. Åsom fler hjälubeta. Somliga dessutom mycket för högbornade för sina svarta skjortor. Men de voro alla belutna både med sig själva och med världen för övrigt. Och deras troufartskäntande anförare var likaså.
Sedan kom det strängare tider. Fascistkvinnorna blevo förbjudna att bära uniformer. De blevo också förbjudna att vandra i procession. De dringo inte hålla tal. De avliggsmedes från banketter och andra festligheter. >Kvinnans plats är i det förhögda. Offentlighetsens ljus bör inte lysa till!
Resultatet blev det man kunde vänta. En ofantlig mängd avfall. Förening efter förening drogs in. Antalet kvinmo-fascist-ter var uti månader endast en bråkdel av antalet före dessa nya bestämmelser.

alltsedan dess förblivit. En del herrarinor äro anslutna till fascistpartiet. Vidare är allmänhet de kvinnliga tjänstemännen i olika department. (Men deras antal är numera ej stort.) Dessutom den mycket energiska och duktiga grupp kvinnor som handhar vissa områden av fascisternas hjälparbeten för mödrar och barn. Framförallt de ypperliga sammankomster för fattiga och sjuka mödrar, ja, är något av det allra bästa fascismen in-ställt.

Ännare hör den italienska kvinnan — om hon överbudva är organiserad — till någon av de oändligt talrika katolska sammanslutningarna, som det sista decenniet i Italien frödat starkare än någonsin. Man kan ju säga att hon därigenom fyller fascismens bud. Ty att kvinnan skall bestå de fattiga, värda de sjuka, omhändertaga de övergivna, uppfötta barnen, är vad fascisterna ständigt upprepa. Och dessa katolska organisationer fylla i regel sniveträngt detta program. Men givetvis — att driva in den övervägande majoriteten kvinnliga medborgare i sådana föreningar vorst kritik mot fascismen ofta gör sig märkbar, det är just inte vad Mussolini avsett.

I en tysk tidning stöd ble följande sedan en artikel som var beskrifven *Das kaiserliche Italien*. Med den sidvärlden, som numera blivit reget på tysk och italiensk press behandlas respektive italiensk.
(Forts. å sid. 4.)

Trafikkommissionens huvudförslag till stadsplan omkring Riddarholmen — Tegelbacken. Observera Strömbadets oskadna verkan på bilden.

Veckorubriken

"Man behöver inte tro allting ---"

D ramanen är en flyghann för all slags vinddriven dramatik — och Bernhard Shaws Får sant att vara bra verkar nödändning. Gubben är gammal nu, har fastnat i sina eviga företal och i miss-trog att han skrivit en komedi. Första akten är en vismig blandning av H. C. Andersen och James Banie plus Mr. Shaw själv. Det sägs roligheter, grovhet och göres en del otroliga saker. Satiren är senil. Andra aktens försiggår vid havsstranden i ett berglandskap — G. B. S. kryper in i Kiplings samlade midlifromvellet — aktualiserar dem tidningsbrädet — och får ligand en ganska lång, men roande revysketch. I bakgrunden på den x. k. handlingen skymtar The Showing-up of Blanco Posnet och Captain Brassbound's Conversion. Sista aktens kunde tänkas försiggå i det berömda vaxkabinettet i London — eller bland två- och sockerålsprofeter i Hyde Park. Det goda som sägs — den otroliga som menas — sås ihjäl av Shaws envishet med att prompt leka teaterpjäs med sina ynfågna tankar eller mikrober till nån.

Det bästa med Dramatens uppträdande var andra akterns dekoration — ett stillserät omslagsband till Vanity Fair eller Vogue. Effektfullt och vackert — och förtröddt inte. Det värsta av allt var fru Molanders vilidneuträttning. — För övrigt bör fru Molander gå över i sitt rätta rollfack — de mogna unga fruarna — och släppa fram den verkliga ungdomen. Den långtar vi efter på Dramaten! Skall den unga damen vara ungefär 17 år — så vi fru Molander — skall hon vara 25—30 fru Tidblad — men mellan dessa diametralt motsatta aktriser finns

det ingenting. Är det så den nya arenan kommer att inledas? Gör då om anstället till något annat. — Detta vare inte sagt som något kländer av fru Molander. Hon är alldeles utomordentligt vacker och vältrimmad — där hon passar. Hon talar bra och förufligt, men utan hjärtats resonans. Märta Ekström framstälde en cockneytös fördämligt till sjükskötarna. En dålig roll — med tacksamma svordomar. Aktrisen gjorde ett gott stycke mer än rollens lämnade material till. Hilda Borgströms roll var otrolig även den i det sista den befines — men hon gjorde den troig.

Olle Winnerstrand var författarens egentliga språkörer. Den unge mannen med lös moral som till slut visar sig vara orhördt moralisk. Han bollandes charmfullt av Shaws paradoxer — ungdomligt insmickande. Illa klädd. Slutaktens »vittnes»uppgåt med gudstankar och en ateistisk reverens för Gud i strålkastern — passade inte Winnerstrands humoristiska nuna. Pondusen — den rent själsliga aura, som i detta ögonblick måste stråla från männens person, har inte afkören — och en ljuskärlig från ovan ersätter den ingalunda.

Herr Henrikson hade en verkligt lyckad andrakt — det bästa i hans arsenal kom till god användning. I sista akten slappnade han och blev lika ointresserad som publiken. Herr Barckind var fel placerad. Använd hans corpus där den kan stöda hans intelligenta gestaltningar. Regissören, Rune Carlsen, hedrar fortfarande teatern — även som aktör. — Men bäst var som sagt dekorationstisten, Skawonius — hans andra-aktsbild var en lisa för ögat. *Sven Stål.*

ALBERTE.

E n presentation av Cora Sandel kan vid det här laget förefalla väl sent ute. Hennes debut 1926 med »Alberte og Jacobs» — det årets stora litterära succé i Norge — uppmärksammades också i Sverige, och redan följande år förelåg den boken i svensk översättning. De vännen hon vann genom den ha nog redan tagit del av dess fortsättning, »Alberte og Friheten». Då detta sistnämnda arbetet nyligen kommit ut på svenska, kan emellertid ett omnämnande av de båda böckerna, som på sitt sätt utgöra en enhet, inte vara alldeles önkallat.

Den sammanhållande tråden utgöres av Albertes ungdomshistoria. I den första boken träder Alberte person likväl tillbaka. Vad man får känning med är mera omgivningen, framför allt hemmet och dess atmosfär, inför vars välsälgner hon reagerar med ett otillfälligt ynns belysande beredokänsla och intensitet.

Alberte fryser — det är det första man får veta om henne. Och inte bara hon. Allt och alla omkring henne, hela den lilla kuststaden däruppe i norrskens- och mittnattsörens land ligger indragen under umbrändans och isoleringens allt förkrympande iskap.

Somliga fatta inte vidden av sin fördömsle. Andra, som Albertes föräldrar, vilka äro rotade i andra och tydligare kulturförhållanden, veta vad de förlorat och vad som alltjämt, gåg för dag, svinner undan för dem. För dem blir livet knappast något bättre än en långsam dokkspann i resignations tecken, ibland, på ett hjälplöst och förvirrat sätt, upporisk.

Alberte är enda och några är äldre syster till Jacob, som ännu ser stot-vilja och ingen framgång, söker kämpa sig igenom skolan. Alberte strävar med att lära honom läsorna. Det hjälper

emellertid inte, Jacob måste bort, ut i världen för att kämpa sig till en tillvaro på egen hand. Alberte blir ensam kvar i enformigheten och tristessen, i den luft av hård, nödvärnings sparsamhet, som förlitliga föräldrarnas liv. Hon är kantiq och ful, otillgänglig, omsidig, hårdfördrad och saknar till på köpet till den grad uppfattning av det hopplösa i sin situation, att hon blankt avvisar en av föräldrarnas synpunkt acceptabel friare. Hennes hänsändelse till fadern att få återuppta skolvrderna avisas. Rådölis förtvlingan gör hon ett tafatt försök till självmord, som emellertid resulterar i något annat än döden: hon märker, att livet, på något oförklarligt sätt är henne kärt, hon vill leva det. Och med denna gärfulla känsla av nyvunnen styrka stutar denna första bok om Alberte.

En märklig bok. Bures av ett slags undermedveten kraft, genomträngd av humor. Den konstnärliga ansvarskänsla, som varit verksam vid utarbetandet av varje situation och gjort den till något levande och meningsfullt, väcker beundran. Hela skildringen är ett djupplöjningsarbete och ingenting mindre än en bragd. Oförgömlig är stämningen över det hela, en stämning som föder en känsla av tyngd och ödeubundenhet, men även av rikedom, av något som det inte finns ord för. Den avspelar, denna bok, vemodiga, illusionlösa bok, som livet självt, då det fumligt och hjälplöst likväl försöker reda sig. Den ironi, som någon gång färgar skildringen av dessa småstadsmänniskor, har en underfot av skälvalde medkänsla, fonden, mot vilken de avteckna sig, förlorar den något gripande och tragiskt. Små äro de. Men inte så mycket genom sin egen litenhet som genom den rymd som omger dem, så obarmhärtigt skrämande och kall i sin storhet.

»Alberte och friheten», det är Alberte i Paris. Efter hemmet uppblömsning genom föräldrarnas död har hon kommit dit för språkstudier. Men att förmå sig att resa dem, då hon kommit därhin, att hon skulle kunna förtjena sitt uppehälle i hemlandet, det är och förblir henne omöjligt. Att hon inte vill hem, inte för något pris, det är egentligen det enda klara direktiv hennes inre ger henne — ett negativt sådant, som allt hos Alberte. Inte ens det perspektiv, som människobytena i stadens skrymslen låta henne skymta, kan förmå henne vill att stå stillning till fragan om sin framtid. Någon gång oros hon livet: »Det var något hon skulle ge mig sitt liv...». Där går en väg någonsans hon inte finner. Det är och det är inte hennes eget fel.»

Hon står dån, »sår dank med virtuositet». Uppehåller livet genom att någon gång stå modell eller krasis ihop något slags reservlev till någon tinning därhemma. Finns sig rätt väl med detta dagdrivrariv i misär, är alltjämt, efter sju års kringdrivande, besatt av hunger och först efter intrefck. Då och då dyker det bredvid henne upp någon annan typ ur pariserbohöhen — på kaféer, i atelier, litet varann. Undras må för övrigt var man i skandinavisk litteratur finner maken till dessa interörer från de fattiga, primusköksosande krypierna på Montparnasse, där orsona dofta och mimosan lysa, medan lössen frodas och mössen sinna i handfattet. Nyanserna i färgspelet över Paris, ingredienserna i den stadens dofter — var ha de givits som här, i en rad utsökta studier?

ett kaffe som behagar för helg- och söckendagar: kooperativas gröna cirkeln 3:40 kg

DET VÄNLIGA FÖNSTRET

HEMMEETS BLOMSTER-UTSTÄLLNING
STADSHUSET, BLÅ HALLEN
4-5-6 MAJ 1934

Öppen: Fredag 4 maj kl. 1-9.
Lördag 5 " " 10-9.
Söndag 6 " " 10-9.
Föredrag varje dag.
Konserter, Söndag. Utnyttja Tidavertets rabattkupong fredag och lördag.

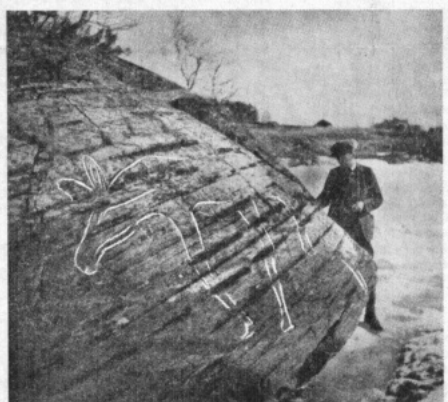
Kärleken kommer, med en ung skandinav. Han talar om för Alberte vad hon är: en liten hedning, en associal tjej, en hopplös. Han btdörer hennes livsföring och vill ha henne med sig hem. Det blir svårt för Alberte. Men fastän hon ger honom rätt i allt vad han säger om henne, vet hon, att hon kämpat sig till någonting härute, som ingen annan kan uppdratta: »rättigheten att få vara en, så utifrån alltsamma, känslan av att det är här hon skall söka och finna sin väg på egen hand. — Han reser. Och hon stannar.

Så bryter sorgen och förnedringen in över henne. Sjuk och uppgiven ombärdnads hon av en man, en konstnär av norsk bondestam, seg, tålmodig, arbetande, en som går på muscer metodisk, studerar parförelaxikon, har köpt en kamin och funderar på att köpa vinterrock. I hans lilla uppvärmda rum återvänder hon till livet, det blir sedan svårt att gå ifrån honom. Så småningom hotar ett barn med sin ankomst, det blir den vanliga kampen mellan modersinstinkten och manens krav på frihet för gärning och framtid — en kamp, där kvinnan denna gång avgår med segern.

Detta är den egentliga boken om Alberte, den Alberte som går omkring som sitt eget negativ, som bara vet vad hon inte vill — Alberte utan mål. Har hon nu lunnat sin väg? Läsaren känner det knappast så. Hon har i alla händelser också en annan. Gjorde moderskapet den vägen lättare att finna, eller svårare? Vad kom det på det hela taget att betydys för henne och detta något hon egentligen skulle göra? Man skulle vilja veta, skulle nästan vilja be om en ny Albertebok.

Sigrid I:son Hegerd.

4000 år av svensk kultur.

Klgfigar vid Landverk, invid sjön Ann. (Sv. Turistfören. Årsskrift.)

Turistföreningens Årsskrift för 1934, som nu kommit ut, har i år företrädesvis ägnats Jämtland. Denna begränsning till ett av de svenska landskapen betyder dock lika litet i år som andra år någon begränsning ifråga om innehålllets allmänintresse. Tvärtom. Det är ett ur alla synpunkter fängslande och mångsidigt stycke svensk naturhistoria som från olika specialisters olika synvinkel erbjudes läsaren.

Den svenska naturen i sin nästan oupp-näliga skönhet har — betraktad genom skickliga fotografers ögon — framställts i förtässlighet bildmaterial. Det är knappast möjligt att utan rörelse och förtjning ta del av dessa underbara detaljer från det jämtländska riket. Oviksfjällens slutning, utsikter från Frösön, med mejad såd på Ökrarna, nordliga fjäll i sin snöskrud. Och så kulturens möte med denna storägna natur, spårnen efter människans strävan och konstnärliga skapande. Denna växelverkan mellan natur och kultur möter oss först i doktor Hanna Rydhss uppsats om »7700 år av jämtländsk fornhistoria». För omkring 4000 år sedan gåvo innevägnarna i detta sköna land ett uttryck åt sin världsskådning genom att på berghällarna rista in eller måla

djurfigurer av olika slag. Man ville på detta sätt locka jaktlyckan till sig. De konstnärliga uttrycksmedlen för denna trovoro i många fall beundransvärda. Där finnas f. ex. teckningar av älgar, som visa stor behållning hos konstnären.

Kulturens knappat med naturens heradom skildras också på ett roande sätt av Gustaf Landqvists i hans artikel om »Vägen, bilen och landskapet». Vägarna ha nu blivit liksom symbolen för människans erövring av jorden, de lås broar över ödemarken, de förena landsmän i stor försörkning. Det nästan frenetiska väggbyggnade, som under det senaste årtiondet ägt rum har självfallet på sina håll beittett en verklig omgestaltning av en svenska landsbygdens väsen. Uttrycket i silfror tar det sig ut på följande sätt: år 1900 var den sammanlagda väglängden 54,400 km., år 1922 66,400 km., år 1923 79,800 km. Och på 10 år ha underhållskostnaderna för landets allmänna vägar mer än tredubblats.

Lika visst som de flesta av oss säkerligen ha kvar en outrotlig reslängtan till blodet, lika visst måste denna studie från en 2,500-milares i vägstudiesfält genom Sverige verka uppbyggande och fängslande. *Casam.*

Jöning, verkade på en främling med nyheters kraft.

Den jämlikhet som man sålunda finner i vardagslivet och inte bara bland ungdomen utan i alla möjliga livets situationer, vid domstolarna, där den folkkalda domaren ofta är kvinna, i äktenskapsbyrå, där registratorn kan vara kvinna, i skolor och läroanstalter, där samma civila, kamratliga ton råder, denna jämlikhet har fått sin principiella utformning i äktenskapslagstiftningen. Med denna lagstiftning, som framförallt tar sikte på barnets bästa och därrefter fördelar försörjningsbördan fastslås att den kvinnliga parten är en självständig, självförsörjande medborgare. Jag är övertygad om att man inte i första taget kan måla vilken betydelse detta har för hela den psykologiska inställningen till utbildning, yrkesval, produktivitet. Det är ett målvärdigt hävdande av kvinnans värde som medarbetare i samhället. I den mån hon genom sina uppfigter som barnaföderska och moder är handlikappad i arbetet får hon hjälp och stöd, icke motvilligt och snålt, men generöst tillmätt som en rättighet, vilken ytterst kommer icke bara henne personligen till godo, utan samhället i dess helhet.

Vid ett par olika tillfällen stötte vi i Moskva på det statliga Leninska löseonor-det: *Varje köksa skall lösa sig att kunna leda en stat.*

Sått er in i vad ett sådant löseonor från en om oelobar uppfattad, löskled ledare måste betyda för ett helt folks uppfostran till insikt om jämlikheten och människovärdet!

Carin Hermelin.

STOCKHOLM C. - TROSA. RESTID 90 MINUTER.

Direkta biljetter. Trosa är rekreationsorten med ro, idyll och skärgårdsulv. Varm- och kallbad. Läkare och sjüksugta. Badkamren, Tel. 40, lämna upplysningar och prospekt.

Bagarstugan

HORNSGATAN 37 • Tel. Söd. 7000
FOLKUNGAGATAN 65 " " 7337
GÖTGATAN 52 " " 33390

Politiskt lönnmordsförsök

Av ARVID OLSSON
Pris 25 öre

Episoden Ström
Ett försvar — en anklagelse.

Av Riksdagsman TORSTEN HENRIKSSON
Pris 25 öre

Sverges framtid
Nationalsocialism eller socialistisk samling?

Av INGBERG BJÖRKLUND
Pris 35 öre

Bergendals-Lagen
Lämskt anslag mot fackföreningsrörelsen.

Av EMIL ANDERSSON
Pris 25 öre

PARTIFÖRLAGET
Luntmakaregatan 52, 2 tr.

Svårdet och åskvigen.

(Forts. fr. sid. 1.)
Idésuffulla feminist, sin stilla handling var att med ett gevär på axeln bevaka en järnväg inne i Tyskland vid krigs-attorn och som snart dog av bröstet...

Den tyska kvinnorrörelsen har på ett helt annat sätt än den svenska sökt sig en historisk bakgrund. Det är, ty det är därför den ännu levde. Sophie Rogge-Börner är också nog betydligt att erkänna den tacksamhetskulten i vilken hon och hennes likasinnade stå till den gamla feminismen, fast det är moderat att ta avstånd från den...

En betydande del av aprilhäftet är ägnat åt Ura-Linds-kronikan, ett aktstycke som har stamma från de gamla friserne eller kryas och dateras mer än 2000 år före Kristus. Då skulle ha Arnika ett rike söder om Östergöt, där en folkmöde regerade från sin borg över ett lyckligt folk av äkerbrukare och sjöfarare.

Givetvis, italiensk nativist går nedåt: Turisten som ser gränderna yra av barn känner sig måhända frestad att protestera. Men statistikern ger bevis: Levande födda pro mille var 1863-67 29,1, 1921-25 voro de 29,1, år 1932 23,6. Siffrorna från hittills förlutna månader av 1934 visar ytterligare försämring.

Med andra ord: Italien är ännu ett stycke från de siffror som exempelvis Sverige, England eller Tyskland presenterar. Men, dess nativist sjunker i alla händer överburet. Och inga tecken tyda på att det trots alla fascienas talösa skyddsanordningar och uppmuntring kommer att stiga igen. I de delar av landet där på grund av specifika jordbruksförhållanden stora familjer äro av försvunna, får finner man fortfarande stark barnafödel.

Annu här denna ensamma siffrorna icke tyds, men det är väl inte alldeles förtro till skul som redaktionen i aprilhäftet säger: Irfan att den inte återberättar prenumerationsavgiften om sju Falle höber Gewalts tidningen inte skulle utkomma. Man kan ju inte förstärka varför den tidningen skulle gå fortsätta att ge på öar och uppge till mestad, när allt annat motstånd belys om i tydliga eller flytt utanför gränsen. Det behövs ju bara en namnteckning under en order för att tyda den.

Det finns bara ett som är allsmäktigt lemling inte kan: tvinga hassethängena som blomma nu i vårens tid att bära noter i höst. Elin Wagner.

Mödrar och barn.

(Forts. fr. sid. 1.)
Ett sådant äre förhållande, jublade artikel författaren över att Mussolinis strävanden att spjara mot den sjunkande italienska nativiteten hittills misslyckats och spådde att varje liknande ansträngning skulle i främde visa sig ännu mer lönlös.

Med andra ord: Italien är ännu ett stycke från de siffror som exempelvis Sverige, England eller Tyskland presenterar. Men, dess nativist sjunker i alla händer överburet. Och inga tecken tyda på att det trots alla fascienas talösa skyddsanordningar och uppmuntring kommer att stiga igen. I de delar av landet där på grund av specifika jordbruksförhållanden stora familjer äro av försvunna, får finner man fortfarande stark barnafödel.

Annu här denna ensamma siffrorna icke tyds, men det är väl inte alldeles förtro till skul som redaktionen i aprilhäftet säger: Irfan att den inte återberättar prenumerationsavgiften om sju Falle höber Gewalts tidningen inte skulle utkomma. Man kan ju inte förstärka varför den tidningen skulle gå fortsätta att ge på öar och uppge till mestad, när allt annat motstånd belys om i tydliga eller flytt utanför gränsen. Det behövs ju bara en namnteckning under en order för att tyda den.

Det finns bara ett som är allsmäktigt lemling inte kan: tvinga hassethängena som blomma nu i vårens tid att bära noter i höst. Elin Wagner.

Det finns bara ett som är allsmäktigt lemling inte kan: tvinga hassethängena som blomma nu i vårens tid att bära noter i höst. Elin Wagner.

Det finns bara ett som är allsmäktigt lemling inte kan: tvinga hassethängena som blomma nu i vårens tid att bära noter i höst. Elin Wagner.

med världskrigets syndsflod framfört till Nordatlanten följde en stegrad mängd utomäktenskapliga födelser. Och tack vare fascienas lagar ha dessa sedan ökat än mer!

Bland nysannade många förordningar till nativitetens uppmuntran ingår nämligen också arvsrättshändel mellan ätt och ökat teiningar. Liksom rättigheten att mednärade eventuella exemplar av att senare slaget vid önskinningar om de talrika fördelar fascistregimen beviljar baracka fördelar: befrielse från arvskatt och från andra skatter, gratiosor på språkvis och tag, bidrag till kläder och skolavgifter, platser inom turistikolonier av olika slag, förturade vid platser bestående etc. etc.

Det är knappast i logisk överensstämmelse med fascienas världsutskåning. Ty medan det finns aderton sätt att skilja sig enligt katolska kyrkans kanoniska rätt, så finnes det inel kyrphal i fascienas äktenkaplag. Och äktenkaplag helighet hör till ett av fascienas huvudtema. Ä andra sidan kunna emellertid också söner vara precia lika bar soldater som äkta. Och det är ett faktum som inte bör lämnas obeaktat!

Minst lika stor dilemma skapar frågan: Skall kvinnan föllitas arbetet utom hemmet?

Med vidtygliga utredningar och många siffror bevisa fascistiska publikationer hur ömplantigt det är att kvinnan har sysselsättning utanför hemmet, hank och stor. Barnafödelningen minskas. Missfall och aborts. Ådermis försväras. S. O. S.

Men — fascienas här tagit till en av sina främsta uppgifter att skydda och hjälpa de gifte. Den måste därför också bistå de gifte kvinnorna. Alltså har fascien stadgat, att på poster där män och kvinnor konkurrera, går den gifte, barnförelärd kvinnan före den ogifte nimen.

Det vill säga, invänder kanske någon, utgarlingen måste inte bara sin cykel, som taget i utmötning för den ungarfarskatt han inte på annat sätt kan betala, han handpans också i stråvandrat att skapa basis för ett eget hem.

dozan
blodbildande
opfliggande
järn-medicin
FÖRORDAS AV LÄKARE O FÄS Å ALLA APOTEC

Bör Stockholms stad mot-arbeta ...

(Forts. fr. sid. 1.)
Lämplighet för kvinnor. Om man jämför kvinnliga världsrekord i olika idrottsgrenar med manliga, kommer man till det i och för sig intressanta resultatet att kvinnors prestationer är i stort sett mellan 8 och 9 tiodelar av mäns. Högast låga hastighetstaktning på skridsko och simning, där resultatet är upp emot eller över 90 % av de manliga.

När det gäller frågan om den betydelse som kvinnors fysiska fostran har för samhället, framhåller doktor Svedberg vidare, visar det sig verkligen att kvinnor står i en särskild, Denas fysiska standard betyder faktiskt mera för samhället än männens. Denna sammanhörning med att vi som barnaförelärd har en speciell och extra samhällsbildelse. Var barnoms- och ungdomshygien, var sunda muskeltvättning, vår härdning och motståndskraft har en framträdande betydelse för samhället, som väl kunde motivera extra åtgärder till frömmen för vår hygien.

Denas åsikt delades tydligen av det mindre besökta mötet, som, efter vad vi tror, upplatta, enhälligt antog den framträdande resolutjonen, ett uttalande till statsrådsrådgivarna i samma riktning som de båda anförandena. En man i gruppen herrarnas idrottsstyrelsen och idrottsstyrelseordföranden, hade en annan uppfattning och sökte på ett mera temperamentsfullt än sakligt sätt bemöjliga sig utöfrande klubbarnas och publiken för ett eftermötet. Då fokalen är längre stod till förfogande, avslutades emellertid mötet under herrarnas munnel.

Med alla hade en från resolutjonen avsevärde mening skulle få uttöckas art namn på en lista, var det ingen av herrarna som begagnade sig av. C. H.
Pier Gadré.

TIDEVARVETS rabattkupong.

Vid evdnömande av denna kupong erhålles halv entré till Blomsterutställningen Det väpniga fästet i 85 Hallen, Stadshuset fredagen den 4 maj kl. 4-9 e. m. och lördagen den 5 maj kl. 10 f. m. - 9 e. m.

Stroy Jones

blecker ha förlänande klubbarnas och publiken för ett eftermötet. Då fokalen är längre stod till förfogande, avslutades emellertid mötet under herrarnas munnel.

DEN OFÄNKOMLIGE KRISTUS.

Häft. 45. — inh. 5/50.

BERGSPREDIKANS KRISTUS.

Häft. 35. — inh. 6/50.

KRISTENDOM ELLER KOMMUNISM?

och GUDS RIKE I NYA TESTAMENTER (under utgivning).

Nya Bokförlags Aktiebolaget. Stockholm 5.

TIDEVARVET

Trialvagngränd 2, 3 tr. Stockholm.

REDAKTION: Telefon 20 48 42. Mottagningstid 10-12.

EXPEDITION: Telefon 20 48 42.

Kontorsst. kl. 10-12 f. m., 1-4 e. m. Postgiro 1544.

PRENUMERATIONSPRIS: För heldr. kr. 6.--; halvdr. kr. 3:25.

Kvartal. kr. 1:75. Lösnamner 15 öre. ANNONSPRIS: I text 25 öre per millimeter.

Stockholm 1934

Zentralen 5 Thelander Boktryckeri-A.B.

Pröva lyckan

och Ni kan vinna 10,000.— kr. i Svenska Statens premieobligationer för endast 1:— kr.

Köp lotter i Arbetarekinnornas Semesterehem-Tombolaktärer, beviljat av K. Maj:1 till förmån för dess Semesterehemsvärksamhet för hjälp och vila åt sjuka och medellösa kvinnor.

5,000 vinsten.

- Första vinsten: Svenska Statens Premieobligationer. Kr. 10,000.—
Andra vinsten: Valfri, godligen möbel. 2,000.—
Tredje vinsten: Piano, girafför eller mattpolerad björk efter vinnarens val. 1,275.—
Fjärde vinsten: Husvarna motorcykel, modell SV. 110. 1,200.—

OBS! Nidraignen med 6,000 kr. i vinsten.

Första nildrast: Svenska Statens Premieobligationer. Kr. 2,000.—

Andra nildrast: Valfri, godligen möbel. 1,000.—

Flera nildrastar ä presentkort å 200, 100, 50 och 10 kr.

Pröva lyckan. Den intet vågar den intet vinnare.

Lotteriet är endast 1:— kr. Köp lotter! dag!

Lotter säljas i kiosker ute i sladen samt cigarraffärer och Pressbyråns Kiosker

För Arbetarekinnornas Semesterehem-Tombolaktärer, Västmannagatan 1, o. s. Stockholm,

rekvireras mot postförskott st. lotter a b.-kr. plus porto.

Vid rekvisition av minst 10 st. lotter tillämnas 10 % rabatt.

..... den 1934.

Name:

Titel:

Postadress:

(Skizv tydligt.)

HUSMÖDRARI!

Vid Stockholms stads skolor för

Husligt arbete

börja följande nya kursen:

Lunch- och supprett, 5 ögr (9-2).

Börj. 20 april. Avgift kr. 3:--.

Demonstrationskurs i vegetarisk matlagning (skånskt, sallader m. m.), 3 ögr (12-3).

Börj. 2 maj. Avgift skifr.

Närmare upplysningar erhållas och anmälan ingetts mottogs å exp. Kungsholmsstr. 16, 1 tr., kl. 9-11.30 och 12-4 (lörd. 9-2). Tel. 33.35.57.

Endast i Stockholm manntabskrivna personer, vilka fyllt minst 18 år, vinna inträde.

Yrkeskoldirektören.

Kvinnliga Medborgerskolan

vid Fogelstad

Kurser i medborgerskolan under 1934.

Närmare upplysningar hos Rektor Hvarine Kermelin Fogelstad - JULITA

En kortare orientering JUNIKOR

även lagd som

FORTSÄTTNINGSKURS

för dem som farat deltagit i Medborgerskolan kursen 9 - 26 juni 1934.

Närmare upplysningar hos Rektor Hvarine Kermelin Fogelstad - JULITA